

[Tråff.]

det raffineret og opbygget, således at det kan anvendes i en reaktor.

Et alvorligt problem, som man også må tage hensyn til, når man skal vurdere, om vi skal anlægge kraftværker — det gælder såvel de konventionelle som kernekraftværker — er den termiske forurening, og denne er dobbelt så stor ved et kernekraftværk som ved et konventionelt værk. Jeg skal her lige nævne, at et kraftværk, hvorfra man får 1.000 MW elektrisk energi ud, normalt afgiver omkring 600 MW spildvarme i form af kølevand, som kan give termisk forurening. Ved et kernekraftværk er dette tal dobbelt så stort, nemlig 1.250 MW ifølge de oplysninger, vi har fået her.

Dette betyder, at man i vore indvande, som er lavvande, hvor der er en særlig fauna, må tage særlige hensyn for ikke at få disse varme vandmasser ført ud på en sådan måde, at vi får små lokale golfstrømme og dermed Middelhavsklima på nogle af vore kyster. Man må bygge specielle anordninger og sikre sig, at disse bliver bygget, og de må tages med i anlægsomkostningerne.

Endelig er vel nok det punkt, der støder de fleste folk ved kernekraftværker, de radioaktive spildprodukter og den dermed følgende stråling. Strålingen tror jeg nu ikke der er nogen grund til at frygte, idet man vil kunne afskærme disse kraftværker på en sådan måde, at man kan opnå den sikkerhed, man ønsker, så det er igen et spørgsmål om økonomi, hvor meget man vil ofre på murtykkelser, blyinddækninger osv.

De radiaktive spildprodukter skal man jo af med med jævne mellemrum. Ca. hvert fjerde år skal sådan et kraftværk i hvert fald standses og reaktorelementerne fjernes. Disse elementer er det da nødvendigt at sende ud af landet til raffineringsværker, og her kommer vi igen ind på et afhængighedsforhold til en leverandør, eventuelt et værk på anden måde. Det er således en ting, vi ikke selv kan styre herhjemme fra.

Endelig vil der ved den proces, der foregår i sådan et værk, være dannet plutonium. Plutonium er for det første meget giftigt, og for det andet er det det materiale, man bruger til at fremstille brintvåben med. Ved den raffinering, der finder sted, vil dette plutonium blive taget fra, og hvis vi skal beholde det her i Danmark, kan vi

meget nemt komme til at blive en kernemagt, og vi kan måske, hvis vi ikke vil have det, komme til at skubbe til den lidt ømfindtlige magtbalance, der er i Europa. Der er altså storpoltiske aspekter i dette, hvordan man får anbragt dette plutonium, der bliver udviklet i disse værker, men man kunne måske finde ud af et system, hvorved man lavede en ligelig fordeling, så det ikke giver nogen storpoltiske konsekvenser.

Endelig vil jeg nævne den mulighed, som jeg synes vi bør arbejde for, nemlig naturgassen. Naturgas er en gas, som findes alle steder, hvor der er olie, og det er således, at den har en meget høj brændværdi. Den er endvidere let at transportere, den er nem at rense, og den giver en meget ren forbrænding. Den har en hel række tekniske fordele, som olien ikke har. Endvidere findes den i lige så store mængder, som der findes olie. Det vil sige, at i Nordeuropa og i Mellemøsten findes der naturgas i så store mængder, at vi kan indrette os på den. Der er ikke mange lande, der i dag kører med naturgas, men jeg mener, at vi her har en chance for at gøre os gældende, vi har en chance for at finde frem til noget, som vi kan styre, og som vi har indsigt i. Jeg synes, at denne mulighed er alt, alt for lidt omtalt i redegørelsen, jeg synes, at vi har fået alt, alt for lidt information om naturgas. Jeg tror, at den er vor fremtidige energikilde på en lang række områder, og den vil i hvert fald være værd at tage med i betragtning, når vi skal lave en ny fordeling af vor energi, således at vi ikke får 88 pct. energi i form af olieimport. Jeg ville gerne, om man eventuelt fik det fordelt således, at man fik et enkelt kernekraftværk, men det meste leveret som naturgas og resten som olie, som vi ikke kan undvære.

Jeg skal her afslutte disse betragtninger, og så vil jeg ved en senere lejlighed komme ind på energiens anvendelse.

Karlskov Jensen (V):

Der er en sammenhæng mellem oliekrisen og denne energidebat, sådan som handelsministeren påpegede det i går, men uanset oliekrisen måtte vi alligevel begynde at interessere os seriøst for hele energispørgsmålet, såvel nationalt som regionalt og globalt. Vi kan ikke længere hverken her i landet eller i den vestlige verden som helhed lukke øjnene